

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/123/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010095
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3516010095.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. januára 2019 prejednal odvolanie obžalovaného

O. O. ,

nar. XX.X.XXXX v H., trvale bytom D. O. D. S., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava v inej trestnej veci,
ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/34/2016 zo dňa 3.7.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/34/2016-376 zo dňa 3.7.2018 bol obžalovaný O. O. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b, ods. 3 písm. b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa dopustil tak, že dňa XX.XX.XXXX v D. O. nad S. v hypermarkete H. na H. ulici č. XX odcudzil počas riadnych otváracích hodín bez použitia násilia z predajnej plochy hypermarketu 7 ks sprchových gélov zn. V. men V. o objeme 250 ml v hodnote 1,69 Eur/1ks, 2 ks sprchový gél zn. V. men o objeme 250 ml v hodnote 1,69 Eur/ 1ks, 2 ks sprchový gél zn. V. men F. o objeme 250 ml v hodnote 1,69 Eur/ 1ks, 2 ks sprchový gél zn. V. men I. o objeme 250 ml v hodnote 1,69 Eur/ 1ks, 1ks sprchový gél zn. V. men o objeme 250 ml v hodnote 1,69 Eur, 1 ks P. Z. stick deodorant o objeme 50ml v hodnote 3,59 Eur, 2 ks P. Z. stick deodorant o objeme 60 ml v hodnote 3,59 Eur/1ks, 2 ks Old Spice stick deodorant o objeme 125 ml v hodnote 3,99 Eur/1ks, 1ks sprchový gél zn. V. men o objeme 250 ml v hodnote 1,69 Eur, 2 ks P. Z. stick deodorant o objeme 50 ml v hodnote 3,59 Eur/1ks, 2ks sprchový gél zn. V. men o objeme 250 ml v hodnote 1,69 Eur/ 1ks, 2 ks P. Z. stick deodorant G. o objeme 60 ml v hodnote 3,59 Eur/ 1ks, Xks P. Z. stick deodorant o objeme 50 ml v hodnote 3,59 Eur a to tak, že tento tovar v celkovej hodnote 65,43 Eur si postupne v predajných priestoroch vložil do ruksaku tmavej farby, ktorý mal pri sebe, následne bez zaplattenia uvedeného tovaru opustil predajnú plochu cez pokladničnú zónu a smeroval von z predajne, pričom za pokladničnou zónou bol pri vchodových dverách zastavený zamestnancom Z. M. G., ktorého udrel rukou do oblasti tváre, pričom mu rozbil okuliare a následne M. G. chytil ruksak, ktorý mal obvinený pri sebe a tento ruksak pustil a z predajne vybehol von a ušiel na neznáme miesto, čím poškodenej spol. H. Z. SR, a.s. so sídlom G. D./A, N., IČO:31 321 828, spôsobil škodu vo výške 65,43 Eur.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. per analogiam na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/2/2015 zo dňa 08.01.2015, doručený obžalovanému dňa 08.01.2015, právoplatný dňa 08.01.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré smerovalo proti výroku o treste a uloženom ochrannom liečení. V dôvodoch odvolania obžalovaný namietal, že uložený trest odňatia slobody je neprímerane prísny. Domáhal sa toho, aby súd u neho upustil od uloženia súhrnného trestu. V tejto súvislosti poukazoval na to, že trestné konanie, ktoré bolo voči nemu vedené, nebolo ukončené v bežnom časovom režime a zavinením justície nedošlo k odstíhaniu osoby páchatel'a v zmysle judikatúry EŠLP v nadväznosti na čl. 6 ods. 1 písm. c) Dohovoru. Prvostupňový súd sa nevysporiadal s tým, že voči jeho osobe sa vedú ďaleko závažnejšie trestné konania, ktoré v sebe subsumujú tie delikty, ktoré spáchal či pred, alebo po prejednaní skutku, pre ktorý bol teraz odsúdený. Napádal tiež samotný proces vedený voči jeho osobe z hľadiska osoby sudcu. Namietal tiež, že súd prvého stupňa nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu, pretože neakceptoval záver predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia, podľa ktorého malo byť u neho upustené od uloženia súhrnného trestu. Napokon namietal aj uloženie ochranného protialkoholického a protitoxikomanického liečenia ústavnou formou a žiadal, aby odvolací súd zrušil výrok o treste tak, že upustí od jeho ďalšieho potrestania a zruší aj výrok o uloženom ochrannom liečení.

Prokurátorka okresnej prokuratúry vo vyjadrení k odvolaniu obžalovaného poukázala na správnosť a zákonnosť napadnutého výroku o treste a navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. S týmto názorom súhlasil aj prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa §317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní preskúmal tento výrok len z hľadiska možného pochybenia, ktoré by zakladalo podanie dovolania, pričom v tomto smere žiadne pochybenie nezistil.

Odvolací súd však nezistil žiadne pochybenie zo strany súdu prvého stupňa ani pri ukladaní trestu a ochranného liečenia u obžalovaného. K námietkam obžalovaného o neprímeranej dĺžke trestného konania odvolací súd uvádza, že na tejto okolnosti má v prvom rade a predovšetkým vinu samotný obžalovaný. Obžaloba na neho pre predmetný skutok bola totiž podaná dňa 11.3.2016 a prvý termín hlavného pojednávania súd vytýčil na deň 29.11.2016. Keďže obžalovanému nebolo možné doručiť predvolanie na hlavné pojednávanie, musel byť na neho vydaný príkaz na zatknutie. Po realizovaní tohto príkazu bolo vytýčené ďalšie hlavné pojednávanie na deň 28.3.2017, ktorého sa obžalovaný nezúčastnil. Ďalšie hlavné pojednávanie bolo dňa 26.9.2017, na ktorom obžalovaný namietal znalecký posudok z odboru psychiatrie. Napokon vec bola po prvýkrát v merite veci rozhodnutá súdom prvého stupňa dňa 24.10.2017.

Odvolací súd nezistil ani žiadne pochybenie zo strany súdu prvého stupňa pokiaľ sa týka vedenia samotného procesu a pokiaľ obžalovaný napádal osobu sudcu práve z dôvodu vedenia procesu zo strany sudcu, podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o takejto námietke sa nekoná.

Odvolací súd nemohol prisvedčiť ani odvolacej námietke obžalovaného, ktorou poukazoval na to, že v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení krajský súd vyslovil právny záver, že u obžalovaného je potrebné upustiť od uloženia súhrnného trestu. V tomto uznesení je totiž výslovne uvedené, že súd prvého stupňa má vyčkať na rozhodnutie krajského súdu v inej trestnej veci obžalovaného, vedenej pod sp. zn. 3To/12/2018 a následne ponechal na úvahu súdu prvého stupňa, či vzhľadom na toto ďalšie odsúdenie nebude u obžalovaného prichádzať do úvahy upustenie od uloženia súhrnného trestu v tejto trestnej veci. Tento záver sa týkal aj uloženia ochranného liečenia, ktoré inak v pôvodnom konaní bolo uložené správne. Súd prvého stupňa sa s touto otázkou v napadnutom rozsudku dostatočne vysporiadal, dospel k záveru, že u obžalovaného neupustí od uloženia súhrnného trestu, ale na druhej

strane, vzhľadom na jeho vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní aplikoval pri ukladaní trestu ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam a uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody pod spodnou hranicou zákonnej trestnej sadzby. Následne mu uložil aj ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Je teda zrejmé, že pokiaľ krajský súd v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení nechal tento postup na úvahu súdu prvého stupňa a tento sa dostatočne vysporiadal s otázkou prečo neupustil u obžalovaného od uloženia súhrnného trestu a ochranného liečenia, krajský súd nemá k tomuto žiadne pripomienky. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto následne podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.